Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0589

(mr. E.C. Ruinaard, voorzitter, mr. P.J. Neijt, mr. H. Wammes, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	27 juli 2023
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie IVR. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor acht jaar opgenomen in haar Gebeurtenissenadministratie en Intern Verwijzingsregister. Een klant van de bank is namelijk slachtoffer geworden van Whatsapp-fraude, daarbij is gepoogd om het uit deze fraude afkomstige bedrag over te maken naar een betaalrekening van de consument bij een andere bank. De overboeking is door de bank tegengehouden. De consument heeft betrokkenheid bij de fraude ontkend en gevorderd dat zijn gegevens uit deze registers worden verwijderd. De commissie is van oordeel dat er voldoende grond aanwezig is voor de opname van de persoonsgegevens van de consument in de interne registers. De registratie is echter niet meer proportioneel en dient te worden verwijderd. De vordering van de consument wordt toegewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument en 2) het verweerschrift van de bank.

De consument heeft afgezien van de mogelijkheid om repliek in te dienen. Een dupliek van de bank is er om die reden ook niet.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer mr. I. Amghar, advocaat kantoorhoudende te Schiedam. De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer mr. F.J. Laagland, advocaat kantoorhoudende te Eindhoven.

1.3 De consument heeft in de procedure bij Kifid aangegeven geen behoefte te hebben aan een mondelinge behandeling. De commissie acht zich voldoende voorgelicht om op basis van de aanwezige stukken in het dossier uitspraak te kunnen doen.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening aan. De consument houdt tevens een betaalrekening aan bij bunq B.V. (hierna: de bunq-rekening).

2.2 De consument heeft zijn inloggegevens voor de bunq-rekening met ene [naam] gedeeld. Op 9 mei 2022 heeft de consument contact opgenomen met bunq omdat zijn inloggegevens voor zijn bunq-rekening gewijzigd bleken en hij niet meer kon inloggen. Diezelfde dag heeft bunq per e-mail de ontvangst van zijn melding bevestigd en meegedeeld zijn melding te zullen onderzoeken en zo nodig maatregelen te zullen treffen.

2.3 Op 11 mei 2022 is een klant van de bank slachtoffer geworden van Whatsappfraude; er is gepoogd om een bedrag van € 2.400,- van de betaalrekening van die klant over te boeken naar de bunq-rekening. Deze betaling is door het detectiesysteem van de bank tegengehouden, zodat de transactie niet is uitgevoerd. De andere klant heeft aangifte gedaan van (poging tot) fraude.

2.4 Per brief van 15 augustus 2022 heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij zijn persoonsgegevens heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR) voor de duur van acht jaar (tot 11 mei 2030) en in het Incidentenregister voor zes maanden (tot 11 november 2022). In de brief staat als reden voor opname:

> *Reden van opname is uw betrokkenheid bij een (poging tot) frauduleuze overboeking van € 2.400,- op of omstreeks 11-05-2022 ten gunste van uw rekening [rekeningnummer]. Hiervan is aangifte gedaan bij de politie.*

2.5 Op 23 augustus 2022 heeft de consument bij de politie aangifte gedaan van oplichting. Voor zover relevant staat in zijn aangifte het volgende:

> *Op 28 april 2022 was ik aan het werk in […] hotel gevestigd aan de […] te Rotterdam.*
> *Terwijl ik aan het werk was werd ik aangesproken door een klant in de lobby. Ik zag dat deze klant met een laptop voor zich zat. Nadat de klant mij iets had gevraagd en ik hem hiermee had geholpen, raakten wij aan de praat.*
> *De klant vertelde mij dat hij heel erg goed was in crypto en dat hij daar al veel geld aan had verdiend.*
> *Ik vertelde de klant dat ik al heel lang geïnteresseerd was in crypto maar dat ik er zelf geen verstand van had.*
> *De klant vertelde mij dat hij mij alles wel kon leren over crypto.*
> *(…)*
> *De klant vertelde mij dat hij [naam] heet (…)*
> *Via Snapchat vroeg [naam] mij om enkele accounts aan te maken zodat ik verder kon gaan met de crypto.*
> *Ik schreef [naam] dat ik de accounts niet had en dat ik alleen een rekening had bij de Bunq bank.*

[naam] vroeg mij toen om de bankgegevens van mijn Bunq rekening zodat hij zelf de crypto accounts kon koppelen voor mij.
Omdat [naam] mijn vertrouwen had gewonnen gaf ik [naam] mijn inloggegevens van mijn Bunq bankrekening.
Achteraf echt heel stom van mij maar op dat moment vertrouwde ik [naam] helemaal.
[naam] zou mij helpen om ervaren te worden in de crypto.
Nadat ik mijn Bunq gegevens via snapchat had gegeven aan [naam] kreeg ik argwaan.
[naam] schreef mij bijvoorbeeld dat hij niet naar Nederland kon komen terwijl wij wel een afspraak hadden met elkaar.
Omdat ik het niet vertrouwde probeerde ik rond 9 mei 2022 in te loggen op mijn Bunq bankrekening.
Ik zag toen dat ik met mijn inloggegevens niet meer kon inloggen op bankrekening van Bunq.
Ik heb toen contact opgenomen met de bunq bank. Nadat ik alles had uitgelegd is mijn bankrekening geblokkeerd. Mij werd verteld dat mijn bankrekening was geblokkeerd omdat er een onderzoek gedaan zou worden naar fraude met mijn bankrekening.
Ik begreep dit compleet aangezien ik zelf mijn inloggegevens had gegeven aan [naam].
Echter kreeg ik ook een brief van de Rabobank thuis.
In deze brief stond dat ook mijn bankrekening bij de Rabobank was geblokkeerd vanwege mogelijke fraude. Er zouden geldbedragen op mijn Rabo en/of Bunq bankrekening gestort zijn. Ik kan u vertellen dat ik hier niets van weet en hier geen opdracht voor heb gegeven.
Ik heb mijn inloggegevens van mijn Bunq bank aan [naam] gegeven omdat hij mij had beloofd en overtuigd dat hij een crypto account op zou zetten voor mij zodat ik ook in crypto zou kunnen handelen.
Ik wist niet dat [naam] mijn bankrekening zou gebruiken voor frauduleuze handelingen.

2.6 Per brief van 24 augustus 2022 heeft de bank op grond van artikel 35 Algemene Bankvoorwaarden de bancaire relatie met de consument per 25 oktober 2022 opgezegd.

2.7 De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de registraties. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, waarna de consument zijn klacht op 12 december 2022 aan Kifid heeft voorgelegd.

De klacht en vordering

2.8 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidenten-register en uit het IVR althans verkorting van de opnameduur. Ook vordert hij vergoeding van de door hem gemaakte proceskosten.

2.9 Ter onderbouwing stelt de consument dat de registratie van zijn persoonsgegevens op onterechte gronden is geschied, althans dat de registratie buitenproportioneel is. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- Er is niet voldaan aan de vereisten voor opname in het IVR. De consument ontkent dat hij betrokken is bij (de poging tot) fraude; hij is zelf slachtoffer geworden van een oplichter ([naam]). De oplichter wist het vertrouwen van de consument te winnen; hij heeft de consument ervan overtuigd dat hij hem zou helpen met online investeringen in crypto. Omdat de consument [naam] vertrouwde heeft hij hem de inloggegevens voor de bunq-rekening gegeven, zodat [naam] de beleggingsaccounts aan de bunq-rekening kon koppelen.

Toen de consument zelf niet meer kon inloggen bij zijn bunq-rekening, heeft hij contact opgenomen met bunq en is de bunq-rekening geblokkeerd. Dit was nog voordat de Whatsapp-fraude had plaatsgevonden. Ook heeft de consument aangifte gedaan bij de politie van oplichting. Daarnaast heeft de bank onvoldoende eigen onderzoek gedaan; er heeft ook geen hoor- en wederhoorgesprek plaatsgevonden.

- De opname in het IVR is disproportioneel en weegt niet op tegen de persoonlijke belangen van de consument. De opname in de registers hebben verstrekkende gevolgen. De consument is niet eerder betrokken geweest bij fraude of oneerlijke handelspraktijken. Ook heeft hij aangifte gedaan. Daarnaast heeft hij, nog voordat de fraude had plaatsgevonden, zelf contact opgenomen met bunq. Door de tijdige melding heeft de consument de fraude voorkomen.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Vooraf

3.1 In haar verweerschrift heeft de bank aangevoerd dat de consument geen belang meer heeft bij zijn klacht over de registratie in het Incidentenregister omdat die registratie reeds op 11 november 2022 is verwijderd. De consument heeft het voorgaande niet weersproken, zodat de commissie zich bij de beoordeling van de klacht zal beperken tot de vraag of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het IVR voor de duur van acht jaar.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.2 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.3 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

3.4 Op de verwerking van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zijn de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van toepassing. In de onderhavige zaak staat de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens ter discussie. De omstandigheid dat de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR in verband worden gebracht met fraude maakt dat de registraties namelijk strafrechtelijk van karakter zijn.[1] Uit de brief van 15 augustus 2022 (weergegeven in overweging 2.4) blijkt dat de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen vanwege betrokkenheid bij een (poging tot) frauduleuze overboeking. De consument wordt dus in verband gebracht met fraude. Het begrip fraude is weliswaar een verzamelbegrip en geen strafbaar feit, maar het verwijst wel naar strafbare feiten.[2]

3.5 De verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens is volgens de artikelen 10 en 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is 'voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke' (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Daarnaast mogen strafrechtelijke gegevens volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b UAVG worden verwerkt door de bank ter bescherming van 'zijn belangen', voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens die bank zijn gepleegd.[3]

3.6 Volgens de Hoge Raad geldt voor de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens verder nog dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar alleen een verdenking is niet voldoende. Het moet gaan om 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld'. De feiten moeten dus in voldoende mate vaststaan.[4] Deze maatstaf is ook van toepassing op registraties van strafrechtelijke persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Dat het strafbare gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[5]

[1] GC Kifid nrs. 2020-942, 2023-0207, 2023-0369 en 2023-0467.
[2] CvB Kifid nr. 2023-0015.
[3] GC Kifid nr. 2019-1076.
[4] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 onder 4.4.
[5] Hof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en GC Kifid 2016-061.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

3.7 De consument heeft de inloggegevens van zijn bunq-rekening aan een derde ([naam]) gegeven. Vervolgens is geprobeerd om een bedrag van € 2.400,-, dat afkomstig was van fraude, over te maken naar die bunq-rekening. Dit staat vast. Partijen verschillen van mening over de vraag of de vastgestelde feiten een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van de consument aan een strafbaar feit oplevert. Als belangrijkste argument hiertegen heeft de consument aangevoerd dat hij zelf slachtoffer is van de oplichter.

3.8 De consument heeft zijn inloggegevens niet onder dwang aan [naam] gegeven. De consument heeft verklaard dat hij [naam] vertrouwde en wilde dat hij hem zou helpen met het handelen in crypto. Door de inloggegevens af te geven, heeft de consument aanmerkelijk onvoorzichtig gehandeld en het aanmerkelijke risico genomen dat met behulp van zijn gegevens onrechtmatige handelingen zouden kunnen plaatsvinden.[6] Vertaald naar het strafrecht leveren deze feiten meer dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld op aan een strafrechtelijk te kwalificeren strafbaar feit, te weten (poging en/of deelneming aan) een vorm van witwassen.

3.9 Dit betekent dat is voldaan aan de maatstaf uit overweging 3.6.

Voldoen de registraties aan het beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit?

3.10 Vervolgens toetst de commissie of de bank het proportionaliteits- en subsidiariteits-beginsel voldoende in acht heeft genomen.

3.11 Subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan. De commissie is van oordeel dat een lichtere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR, om het beoogde doel te bereiken (namelijk het waarschuwen van de eigen organisatie) niet voorhanden is. Aan het beginsel van subsidiariteit is daarom voldaan.

3.12 Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. De inbreuk op de belangen van betrokkene mag niet onevenredig zijn in verhouding tot het doel van de registratie. Het belang van de bank bij registratie moet dus worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn.

[6] GC Kifid nrs. 2022-0054, 2022-0335, 2023-0207 en 2023-0467.

3.13 De commissie is van oordeel dat de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratietermijn die de bank heeft gekozen, voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registraties impact hebben op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. De commissie constateert echter ook dat de consument zijn inloggegevens voor zijn bunq-rekening aan een derde heeft gegeven en zodoende de fraude mogelijk heeft gemaakt. De commissie is van oordeel dat deze gebeurtenis de speciale aandacht van de bank behoeft, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR passend is.

3.14 Vervolgens dient de commissie te beoordelen of de door de bank gehanteerde registratieduur van acht jaar proportioneel is.

3.15 In overweging 2.9 zijn de door de consument met zijn specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht. Op grond van deze feiten en omstandigheden is de registratie volgens de consument disproportioneel.

3.16 De bank heeft aangevoerd dat haar belang bij registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor de consument heeft. De bank heeft aangevoerd dat met behulp van de bunq-rekening fraude is gepleegd en dat het van belang voor de veiligheid en integriteit van de bank is om deze gebeurtenis op te nemen in het interne waarschuwingssysteem. Voorts is de opname in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern. De registratie heeft enkel tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De consument wordt door deze registratie dus niet belemmerd in zijn mogelijkheid om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

3.17 De commissie is van oordeel dat de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument, acht jaar, in dit geval niet proportioneel is. De bank heeft naar voren gebracht dat deze registraties zuiver intern zijn. De commissie onderschrijft dit, maar is van oordeel dat er ook omstandigheden zijn die een kortere registratieduur rechtvaardigen. Zo is de consument door [naam] verleid om in de wereld van de crypto te stappen. De consument is daarin naïef geweest en is in het verhaal meegegaan. De consument heeft zijn inloggegevens van de bunq-rekening aan [naam] verstrekt omdat hij in de veronderstelling verkeerde dat er beleggingsaccounts aan zijn bunq-account zouden worden gekoppeld. Van zwaarwegend belang is dat nog vóórdat de fraude heeft plaatsgevonden, de consument zelf bij bunq melding heeft gemaakt van zijn fout. De consument had zelf tijdig door dat het niet in de haak was. Mede gelet hierop en hetgeen in de stukken naar voren is gebracht, heeft de commissie de overtuiging gekregen dat de consument uit hetgeen gebeurd is een les heeft getrokken, en dat hij zich niet snel weer in dit soort situaties zal begeven.

Verder ziet de commissie dat, alhoewel de consument laakbaar heeft gehandeld door zijn inloggegevens af te geven, hij evengoed om de tuin is geleid door [naam]. Daarnaast wordt meegewogen dat niet blijkt dat de bank voordat zij het besluit nam de persoonsgegevens van de consument te registeren hoor en wederhoor heeft toegepast.

3.18 Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat de bank er weliswaar belang bij had de persoonsgegevens van de consument intern te registreren, maar een langere interne registratie dan voor de duur van één jaar is volgens de commissie niet nodig voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verwerkt en dus disproportioneel. Omdat de registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie inmiddels langer dan een jaar heeft geduurd, dient die registratie dan ook verwijderd te worden.

Heeft de consument recht op een proceskostenvergoeding?

3.19 De consument heeft een proceskostenvergoeding gevorderd. Omdat de consument grotendeels in het gelijk is gesteld oordeelt de commissie dat de consument een vergoeding toekomt voor het aanhangig maken en de behandeling van de onderhavige klacht.

3.20 Voor de berekening van de vergoeding voor de proceskosten verwijst de commissie naar hetgeen is bepaald in het document Toepassing liquidatietarief Kifid behorende bij het reglement. De toegewezen vordering van de consument is van onbepaalde waarde. De commissie sluit hiervoor aan bij het tarief voor vorderingen van onbepaalde waarde in het Liquidatietarief Proceskostenvergoeding van de Rechtspraak (per 1 februari 2021). Dat betreft de tariefgroep voor vorderingen van € 10.000,- tot € 20.000,-. Dit correspondeert met tariefgroep V van het Kifid liquidatietarief.

3.21 De consument is bijgestaan door een advocaat. De kosten van de procedure worden daarom vastgesteld op € 400,- (1 procespunten voor de schriftelijke fase x het tarief van € 400,- voor advocaten). De bank dient aldus € 400,- aan de consument te vergoeden op een door de consument aan de bank door te geven bank-rekeningnummer.

Slotsom

3.22 De slotsom is dat de klacht van de consument gegrond is en dat zijn vordering zal worden toegewezen.

4. De beslissing

De commissie

- beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR moet doorhalen;
- beslist dat de bank aan de consument een proceskostenvergoeding van € 400,- betaalt; en
- wijst al het overige af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)